

b r e v e f r a s a k s ö k e r s k e n - f r u Ö y v o r S t y r e n
Hansson, Åkebergvn. fengsel, til hennes forsvarer.

Åkebergvn. 28. juli 1946.

1. Herr l.r.sakf. R. S k j e r v e N i e l s e n , Oslo.

Igår fikk jeg omsider det så lenge etterlengtede b e v i s for
litt av min sykdom. Jeg takker Gud for at det var synbart på platene,
både for ryggens og også for armens vedk. Dette er jo nemlig ikke alltid
tilfellet selv om man har vært meget syk i lang tid. Det er jo en opp-
reisning selvfølgelig, men en fattig tröst etter alle disse lidelsesfulle
måneders hjerterå behandling og sjofle beskyldninger om at jeg bare "si-
mulerer". Eer virkelig ikke en slik beskyldning engang straffbar når
det kan bevises at den er falsk? Frk. Svendsen har tilmed ikke undsett
seg for å trekke p o l i t i helt inn i min celle for å true meg! I
flere breve til mine resp. forsvarere har jeg fra tid til annen fortalt
litt om den tortur jeg har gjennomgått her siden jeg ble liggende syk -
ikke minst fra dr. Rasmussens side, - men så å s i d a g l i g fra
frk. Svendsens. Og kan jeg heller ikke n å gjøre regning med å komme
ut herfra, så jeg kan få den mest effektive og raskest mulige behand-
ling for å bli bra igjen för vinteren kommer?

Som De vet har jeg begrunnet mistanke om at mine brev til Dem går
innom ptfm. Hartmann og derfor kan jeg ikke her meddele Dem hva jeg
gjerner vilde si Dem. Det er imidlertid av så stor betydning for meg at
jeg inntrengende må be Dem om en kort samtale igjen uoppholdelig. De
forstår sikkert at jeg ikke maser slik på Dem i utrengsmål - jeg er jo
fullt klar over hvor kostbar Deres tid er!

Det var en ting jeg glemte å be Dem om sist. Vær så snild å hils
min bror - dir. Styren - og min søster fru Mamen, mange ganger fra meg
og takk dem begge for allt de gjør for meg. Samme dag - etter De var
gått - fikk jeg også en pakke med både bløtkokte egg, agurk og tomater

Det står vel bare godt til med alle guttene mine? Det var så fryk-
telig igår å lese om den unge studenten fra Thj.höyskole, som ble drept
på Spikerverket. Min sønn Per - ca.samme alder og også höyskolestudent,
er för tiden også ansatt på Spikerverket! Der stod intet navn, men at
forulykkete var fra Nord-Norge. Dessuten m å j e g v e l s t r a k s
f å vite det, om noe galt hender med noen av mine? Jeg kan aldri kom-
me over, at jeg ikke fikk se min gamle mor för hun døde 3.jan.iår, og
jeg fikk heller ikke komme ut og følge henne til graven. Jeg synes det
er så umenneskelig, og jeg er i stadig redsel for at noe mere av denne
grusomme art vil kunne hende meg? Jeg trodde selv mordere fikk lov til
å være med og følge en mor til graven. Hendelsen igår har skaket meg så
opp igjen - jeg har atter gjennomlevet den navnløse fortvilelsen etter
min mors död - i alle dagene för hun ble begravet, og videre fremover---

Söndagform. kl. 1/2 11, 28/7-46. Deres forbundne Ö y v o r H a n s s o n

2.

Herr l.r.sakf. R. Skjerve Nielsen!

Desverre fikk jeg Deres brev av 10de først da jeg kom tilbake fra Ullevål idag ved $\frac{1}{2}$ 3 tiden. Mange takk for bryet med sykebil. Fikk med en politimann, som nokk hadde sine meget strenge instrukser fra dr. Rasmussen. Han hadde bl.a. med spesiellt brev fra henne og det tiltross for at hun ikke en eneste gang har sett til meg i disse tre uker. Jeg har gang på gang bedt henne komme. Noen undersøkelse ble ikke foretatt på Ullevål, men jeg snakket ganske kort med en ganske ung lege, som så svært betenkt ut over hva jeg fortalte. Han forlangte journalen over fra 7de avdeling, og en pleierske som var møtt opp med det samme vi kom og som sikkert var instruert av dr. Rasmussen, benyttet anledningen til raskt å kjøre meg ut av legens kontor, tiltross for at jeg sa jeg måtte snakke mere med ham. Hun sa jeg skulle få komme inn igjen, men det fikk jeg ikke. Derimot ble jeg kjørt inn et annet sted, hvor det ble tatt et röntgenbillede av maven for å se om tarmene lå som de skulle siden det var gått så lang tid som tre uker siden siste avføring. Og så lå jeg da derinne en stund også under stadig politibevoktning, og jeg hørte der igjen politimannen snakke med en søster om at jeg skulde ikke innlegges. Første gang han sa jeg ikke skulde innlegges var i mottagelsen, (alltså det første stedet vi kom inn). Jeg hørte ettpar av søstrene snakke seg imellom om at jeg måtte innlegges på 7.a=vd. når jeg skulde ha behandling. Litt senere kom den samme unge legen bort til meg - sån i forbifarten - og spurte om, i en nonchalant tone, hva som egentlig feilte meg - om jeg ikke hadde ondt i skulderen? Jo, sa jeg, den er like ond men jeg har fått litt mere förlighet i den etter siste behandling. Så sa han at "det var ikke så farlig med maven- tarmene lå som de skulde". Dette var allt som lignet undersøkelse. Jeg ba da en sykesøster så in- stendig jeg kunne om å få snakke med overlegen, reservelegen eller dr. Ingebrigtsen - men uten resultat. Så ba jeg at jeg måtte få et oljeklyster og fikk det overraskende svar at det fikk jeg sikkert borte på 7.avd. når jeg kom dit! Like etterpå ble jeg tatt inn på "terapien". Jeg skulde ha 3 behandl. for skulderen og 3 for ryggen, med noen dagers mellomrum, det kom an på når jeg kunne få sykebil!! Og siden satt politimannen i timevis og passet min bære i ventesalen, man hadde nokk et uhyre strev for å få sykebil tilbake - den kom kl. kvart på 2.

Torsdag morgen. Har ligget i en eneste jammer inatt - like til kl. $\frac{1}{2}$ 6. Er helt utkjørt. Ligget på bekkenet i timer - hatt skrekkelige smerter. Legen på Ullevål må vel vite hvorledes röntgenbehandlingen kan virke på de forskjellige - og så sender de meg allikevel tilbake til enecelle på et fengsel! La fru Mamen få lese dette også - vil så gjerne hun skal spørre dr. Bydal om dette er en behandling som er verdig et sykehus som Ullevål. Skjønt d e r sa de at jeg måtte ordne allt med legen her, da jeg ba om å få det oljeklysteret som kunde reddet meg fra denne natten! La meg høre fra Dem er De snild - hvilken statsadvokat? Ö.H.

Mandag morgen, 16/9.

3.

Herr l.r.sakf. Skjerve Nielsen!

Har De fått mitt brev som jeg sendte herfra torsdag morgen - etter den grufulle natten? Natten til igår kom antagelig resten av 3-ukerskonsumet og den ble n e s s t e n like ille. Nå orker jeg ikke mer igår smakte jeg ikke mat og heller ikke har jeg rørt min delikate frokost som idag ble servert omtullet med closettpapir. Heldigvis er jeg aldri sulten; siden jeg kom tilbake hit for snart 4 uker siden har mitt konsum vært minimalt.

(Akkurat i dette øyeblikk kom voktersken inn og spurte om det var avføring i bekkenet da det ble tømt lørdag natt. "For bekkenet skal tømmes kl. 7 om aftenen og så ikke før om "morgningen" igjen. Jeg be- kreftet at det hadde vært "fullt" o.s.v. Ja, heretter "skal vi sørge for at De ikke får avføring om natten, for nattevaktene skal ikke ha dette bråket!" Nattevaktene her har nemlig etter reglementet ikke lov til å hjelpe fangene.)

Man bör nå forstå at dette ikke lenger kan gå, og jeg har også gjennom frk. Svendsen sendt den beskjed til dr. Rasmussen, at "jeg på det alvorligste henstiller til henne igjen å få meg overført til Ullevål. I motsatt fall vil jeg senere trekke henne til ansvar!" Jeg har intet svar fått på dette. Siden onsdag har jeg ikke vært til behandling. Igår ble det gjort forsøk på å få meg avsted, uten resultat, - og nå skal man visst vente til imorgen, for etter sigende var disse to neste behandlinger satt til lørdag og tirsdag - og når det da ikke lot seg gjøre på lørdag, så er det jo så greit å vente de par dager til tirsdag. Disse behandlinger blir ellers alltid foretatt hverannen dag - alltså bare med een dags mellomrum. -

Det er ellers et spørsmål jeg gjerne vil De skal svare meg på, herr Skjerve Nielssen. Hvorfor gikk De ikke til nevrologen med det brev jeg skrev til ham? Det var av avgjørende betydning for saken, Frk. dr. Ramberg - dr. Rasmussens mellomledd sammen med postsøster Bergljot - år den ledende innen doktorklikken på 7.avd. og dr. Vogt er helt under hennes innflytelse. Dette var imidlertid ikke tilf. med nevrologen, da , hvorledes det er nå vet jeg ikke, men han så ut til å være uredd. Det vilde hatt den største betydning for meg om De og min søster - i tur og orden - hadde gjort hva jeg ba om, da hadde jeg uten enhver tvil vært på Ullevål igjen. Vær så elskv. å svar meg nøye på dette, likeledes på hvilken statsadvokat det ble. Jeg fat- ter ikke at De finder Dem i denne behandl. overfor meg! Vær snild svar omgående.

Arb. Ö. Hansson.

Tirsdag morgen (24.sept.)

4. Herr l.r.sakf. Skjerve Nielssen!

Som svar på Deres brev av 18. ds. kan jeg kun si at det var dypt beklagelig at De ikke g i k k t i l n e v r o l o g e n med mitt brev. Jeg trodde ganske enkelt De forsto, hvor alvorlig dette med meg er. At De nå skriver. at De har henvendt Dem til fengselsdirektøren for at jeg kan "få den behandling jeg har krav på" viser desverre, hvor komplett De misforstår den situasjon som foreligger. De siste par dager er jeg gjentatte ganger blitt truet med "tvangsforing" og de siste 3 netter har jeg ikke fått noesomhelst å sove på. Igår var dr. Ras- mussen herinne (denne gang opptrådte hun ytterst smilende og glatt som en al). På mitt spørsmål om hvorfor jeg ble kjørt tilbake fra Ullevål, når nevrologen s a jeg skulde få behandling der, svarte hun f.eks.: "Jamen De f å r jo behandling der!" Da jeg fremholdt for henne at hun s o m l e g e måtte vite, hvilken tortur det var for en ischiaspasient å ligge slik under de forhold som jeg lå - f.eks. bare den e n e ting å måtte bruke det bekkenet som var anskaffet i abledn. av meg, så undlot hun å svare på det. Men senere sa hun at selvfølgelig vilde det jo være bedst for meg å være på sykehus, både for min egen skyld og fengslets (!) skyld. Nå hadde imidlertid Ullevål skrevet og sagt, at hvis jeg ikke var bedre om 6 - 8 uker (!) så skulde jeg dit til

behandling isjen. Hun ble synbart urolig da jeg forlangte, at hun skulde undersøke min avføringskurve på Ullevål, for jeg var blitt be- skyldt for å lyve. Dette er nemlig det mest ansvarslø- se hun har gjort mot meg, å la meg bli liggende 3 uker pluss 1 døgn uten avføring, jeg lider fremdeles under ettervirkningene av det, og det er ganske sikkert livsfarlig. Denne kriminelle ansvarsløshet vil jeg trekke henne til ansvar for - det er et forhold som hun ikke kan vri seg ifra - det kan klart og uimotsigelig bevises. Mitt siste klyster hadde jeg på Ullevål tirsdag etterm. 20. aug., 2 dager før jeg ble kjørt tilbake hit til Åkebergvn. Jeg skrev til Dem om hvor for- ferdelig ondt jeg hadde hatt det her da, og jeg snakket med den dav. yokterske - frk. Knudsen - om at jeg måtte få et oljeklyster. Jeg for- klarte henne hvorledes jeg hadde hatt det på Ullevål - at hverken pil- ler eller ventrikkelpulver hjalp - og der fikk jeg også rensset parafin, men allikevel måtte jeg ha klyster hver 4. dag, - ellers intet resultat. Jeg vet ikke om frk. Knudsen sa ifra til legen, men jeg p r e s i s e r t e inntrengende, at det var et så alvorlig spørsmål at jeg gikk ut fra som en selvfølge at legen måtte holde seg underrettet om det. Jeg ba stadig om å få snakke med henne, men uten resultat. Hun kom ikke å så til meg før etter den fryktelige natten jeg da hadde. Hun besøkte meg ikke fra torsdag 8. august og til fredag 13. september! Jeg vil be Dem instendig å la min søster fru Mamen få forelegge dette for dr. Bydal. Og hvis hun ennå setter det minste pris på meg, så bed henne personlig om å snakke med nevrologen, dr. Ingebrigtsen, og spørre ham hvilken lege det er på Ullevål som har forordnet de 3 röntg.behandl. jeg har fått for ryggen, (de 2 første med 1 ukes mellomrum) og at jeg nå skal bli liggende på denne barbariske måte i nye 6 - 8 uker. Smertene i ryggen og benene er de samme, - det var bare maven som reagerte i dage- ne etter første behandling. Jeg kan eksempelvis nevne at det gikk vel 1 uke mellom mine to siste "avføringer", nemlig fra forrige søndag 15dæ sept., til inatt! Hva er grunnen til at jeg ikke kan få behandl. med varme pakkninger ell. varmebø yle, når det er slike behandlinger som har hjulpet meg 2 ganger før? Og hvem er det som sier sannhet i denne sak? Er det Ullevål, som til meg har sagt at det b a r e er dr. Rasmusseh som bestemmer a l l t m.h.t. meg og min behandling, eller er det dr. Rasmussen, som sier hun får beskjed fra Ullevål om disse ting?

Jeg skulle ønske De bedre kunne forstå, hvilken grusomhet der vises overfor s y k e mennesker idag, på politisk basis. Og jeg skulle ön- ske De hadde mot nokk til å hjelpe meg i min store nød. Jeg vil ikke mer forsøke å klarlegge for Dem all den infamitet som blir meg tildei- her, jeg kan bare enkelt si Dem at allt jeg har skrevet herfra gjennom alle disse måneder e r s a n d t ! Det er stor synd, at vi ikke blart våre "forsvarere" har mennesker med den dype forståelse og det store personlige mot som fru Steinsvik er i besiddelse av. Jeg har hørt at man nå "undersøker" hennes anklager om at NS fanger mishandles. Og på dette grunnlag forstår jeg fullt ut den s k r e k k man har for å la m e g være utenfor murene og tilgjengelig for vittneprov idag! Jeg kan jo fremlegge uomstøtelige beviser for den tortur som er drevet mot dö dssyke kvinner, og selv er jeg jo også i min nuv. forfattning et talende bevis for hva noen måneders tortur i dette fengsel har utrettet, selv med meg som har så usedvanlig motstandskraft.

De skulle bl.a. kjende den ubeskrivelig avskyelige "odör" som jeg i de siste uker er kommet i besiddelse av og som vel også betar meg allt som ligner apettøtt på alle de delikate annrettninger som serveres for meg og alle kakerlakkene. Dr. Rasmussen kjente "at det luktet" av

forts. brev nr. 4.

meg og ga i den anledning frk. Svendsen beskjed om "at det måtte da kunne gå an å få hjulpet meg ut til badet så jeg kunne bade!" Jeg forklarte dr. R. at det jeg av allt helst ønsket meg, det var å kunne ta et bad. Men så lenge jeg var stiv av smerter var jo dette utelukket, og jeg sa henne at jeg ble grepet av panikk bare ved tanken om at noen her skulle "hjelpe meg". Jeg som ikke engang orket krabbe meg bort på klosettet som er like ved min køye, men heller hver gang tar torturen med bekkenet, jeg skulle pludselig være istann til å bade ved hjelp av en eller to hardbarkede og i allt sykestell helt ukyndige fengselsvoktersker! Hva synes De egentlig om en slik lege, herr Skjerve Nielssen?

Hvis det er så at min mann offisielt sier at han forsøker å hjelpe meg ut herfra, så vil jeg foreslå at han nå skriver ett andragende til statsadv. Wiese, så overbevisende som bare han kan skrive ting han vil ha fremmet, og ber om at jeg nå først og fremst av menneskelige d.e. humantitære grunner må løslates, og at mine 5 sønner samlet går til Wiese med dette skriv. Hvis det da heller ikke lykkes på et slikt grunnlag å hjelpe meg, så er det vel så at man ikke blir tilfrets for jeg bukker under. Og det kan bli fortære em noen tror. Jeg har i denne tiden nessten intet spist (i de 3 ukene etter Ullevåls opph. var det vel også dette faktum som reddet meg fra å dø den natten) - og jeg føler meg ubeskrivelig nedfor og kraftesløs. Og det vil jeg si Dem herr Skjerve Nielssen, at hvis noe skulde hende med meg, så er det rett og slett mord, for jeg kunde forlengst vært frisk igjen hvis jeg hadde fått den behandling et sykt menneske har krav på. Det vil være mord først og fremst p.gr.a. den sjelelige tortur som er drevet overfor meg. - Tilslutt har jeg forsøkt i all korthet å besvare "tiltalepunktene" mot meg. Både å tenke og å skrive er like anstrengende. Jeg ser svært gjerne at De lar guttene mine og mine søstre fru Mamen og Boy Styren - lese allt hva jeg her sender Dem.

Og så tilslutt vil jeg be Dem om å hjelpe meg for det blir forsent. Alle guttene mine er gla i meg - få dem med Dem til hjelp sån som jeg har foreslått i brevet mitt. - - - - -

- - - - - Nå har jeg brukt 2 hele dager på å skrive - jeg plager Dem vel snart ihjell! Deres Öyvor Hansson.

Mandag - og tirsdag 8. okt.-46.

Herr l.r.sakf. Skjerve Nielssen, Oslo.

Hver aften forsøker jeg å holde meg oppe med den tanke, at "imorgen får jeg nokk höre fra Dem"! Skulde ønske at jeg som hovedperson i min sak kunne få grei beskjed om hva der ligger tilgrunn for den uhørt barbariske behandling jeg er utsatt for, og som der dog vel ikke er noen lovhjemmel for? F.eks. er det ganske sikkert ikke tillatt etter fengselsreglene å ha en pasient liggende hjelpeløs på enecelle? Betjeningen her f.eks. som p.t. er allt for fåtallig kan ikke pålegges ekstra arb. med syke som må ha hjelp til allt, og nattev. har gang på gang protestert når jeg måtte ha hjelp. Jeg "banker" aldri uten i ytterste nödsfall og om dagen blir jeg da liggende å vente i timevis på hjelp. Her er da alltid sånt leven, og selv om de hörer, så har de ikke tid!

Det er ikke tvilsomt at det er min fiende Åsl. Aasland som gj.dr. Rasmussen dirigerer aksjonen. Hun er jo nå dr. R.'s sjef og har derfor

forts. brev nr. 5.
Stille og norsk Okkupasjonshistorie, 2014

glimrende anledning til å øve også dette overgrep mot meg. Som dir. for Bredtveit begikk hun den ulovlighet mot meg å tilbakeholde et brev til min forsv. adv. Rygh, - et for henne meget avslørende brev, idet det omhandlet min frykt for at hun kunne komme til å foreta maktmisbruk overfor meg. Er det virkelig umulig å få stanset henne i denne tortur overfor meg? Må jeg virkelig omkomme på en så uhørt måte i vårt siviliserte land? Det føles stadig som et utrolig mareridt, som jeg hver stunn - dag som natt - venter å måtte våkne opp av! Jeg skrev brev til min eldste sønn på Bl.holm sist torsdag og ba ham bl.a. forsøke å hjelpe meg gj. Röde Kors (Britisk sambandsmann i Norge?) eller gj. den brit. overkommando. En dame på Bredtveit fikk hjelp derfra. Frk. Aasland er jo særlig kommunistisk anstrøken, og jeg skulle anta det er i engelskm. interesse å stanse denslags uhørt terror - selv her i Norge! Vil De vennligst gj. min sønn Björn undersøke om Halvor jr. har mottatt nevnte brev, og i tilf. om sensuren skulle ha strøket noe av hva jeg skrev? Kanskje vilde det også være av betydning om presten her, pastor Dalen, var villig til å hjelpe oss med å henstille til retten å løslate meg? Han har på alle måter forsøkt å hjelpe meg, så jeg tror han vil gjøre det. Er bare så opp-tatt, så det er ofte så vanskelig for meg å få fatt i ham. Men Björn kunne oppsøke ham og snakke med ham om dette - han kjenner ham. rek.

Siden jeg intet har hørt fra Dem etter jeg skrev mit lange brev til Dem onsdag den 25. sept. går jeg ut fra at intet positivt er opp-nådd gj. de forskj. forslag jeg kom med der. Vilde gjerne høre hva der er foretatt og hvorledes sakene nå står. Kan en lege med dr. Rasm. /s sadistiske egenskaper virkelig være så uangripelig idag at De ikke kan hjelpe meg på grunnlag av hennes forbrytelser mot meg?

Her på Åkeb.vn's sykehus (mannsavd. har jo sykehus) skal det være en dr. Leikvam, som er forbitret over den behandl. mange syke v.t. fanger får idag. Har forgjeves forsøkt å få snakke med ham, m i t l i v er fullt og helt i dr. R's hender! Spørg fru Mamen om hun kjen-der dr. Leikvam og undersøk om han kan gjøre noe for meg.

Vil De be guttene mine at de skriver til meg og forteller meg min svigermors død og kremasjon? Om og hvor der ble holdt begrav.mid-dag, og hvem som var tilstede der. Vilde også gjerne gjennom Dem sende min hilsen og dype medfølelse til min svoger Marius Hansson, som er den som sikkert lider mest ved savnet av sin mor. Han er jo nå allene - de andre 2 har sine familier.

Har De ennå intet hørt fra adv. Wiese?

Hils min søster og takk henne for at hun ringte hit om blomster til min svigermors bære. Jeg vet jo ikke om hun fikk den beskjed jeg ga frk. Svendsen, at jeg måtte sende blomster sammen med guttene mine? S.U. Jeg trenger så sårt tilå få vasket noen få plagg jeg bruker her og om jeg i mellomtiden kunne få låne hit en "lusekofte" (min sviger-datter Helga har kanskje en å låne meg) - for min må nå vaskes og repa-reres. Vil De be fru Mamen, kanskje hun kunde få min søster Boy til å hjelpe meg med vask og istannsetting? Er så lei over å måtte plage an-dre med dette, men ser nå ikke lenger annen utveg. Jeg har samlet opp

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

litt sukker her som guttene mine skal ha.

Ja nå begynner jeg alltså igjen å vente og håpe, tiltross for at all min tidl. optimisme og tro på rettferdighet er drept.

Dette brev inneholder 12 sider. Deres forb. Ö. Hansson

Kjæreste Assil!

Fikk hilsen fra Alfild, som hadde spurt hvorl. det sto til. Frk. Sv. hadde sagt det var "det samme". De siste 2 døgnene har jeg ligget i en eneste pine - om natten med høy feber og uutholdelig kvalme, ved siden av smertene i ben og ryggen. Har feber med stillstand m/ smertene men gruer skrekkelig for natten.

Inatt var jeg på bekkenet 3 ganger - siste gang var jeg så syk, så jeg bare kastet kluten jeg hadde tørket av meg avføringen med ned på gulvet. Like til nå har her ikke vært annet enn kaldt vann om natten, og jeg får ingen hjelp vet du, d u skjønner nokk hvor fortvilet dette er. Imorges fikk jeg kluten - som den var fra inatt! - til å vaske meg med. Det ble jo ingen vask - En gang før har frk. Sv. forsøkt åmtvin-
ge med til å vaske meg med en slik klut som jeg selv om natten bare hadde vridd opp i kaldt vann! Hun påsto den var blitt "spylet i koken-
de vann" av min forferdelige vokterske fru Thomassen. Men kluten hadde ikke vært ute av min celle! Og v e t du hva frk. Svendsen gjorde for å bevise at h u n sa sandt? Jo - tross min protest tok hun kluten avgårde med seg! Nå skulle hun "pakke den inn så dr. Rasm. kunne få se den". Dette er ca. 10 dager siden. Derfor ba jeg frk. Sv. komme inn i cellen min idag og viste henne hva jeg hadde fått å vaske meg med. Hun kom som en furie og med mitt vaskefat med litt varmt vann i. "Værsgo vask kluten Deres sjæl De fru Hansson - her er vann". Jeg er så kraftløs i hendene, men vasket den så godt det lot seg gjøre. Vannet ble brunt og så måtte jeg be om å få nytt til hendene, og så var hun sint for det. Her har de ikke begrep om alm. hygiene når det angår syke mennesker - og så har disse vokterskene her så alltfor meget å gjøre, så selv om noen er snilde og gjør sitt beste så har de ikke tid, her er jo så alltfor liten betjening som det e r. Nå tar de etter frk. Sv's ordre klutene mine ut av cellen hver dag for at jeg ikke skal kunne kontrollere når de blir skyllet opp. Det er et ubeskrivelig griseri.

Idag sa frk. Sv. at hun flere ganger hadde sagt ifra at de ikke kunne ha meg her, men "det var ikke hun som bestemte". Og frk. dr. Rasm. vilde også jeg skulle vært på sykehuset, det kunne hun si meg om det var hennes siste ord". "Men det var Ullevål som ikke vilde ha meg der!" Jeg ba om å få dette skriftlig så jeg kunne være trygg på at hun sto ved hva hun sa, men da ble hun selvf. rasende!

Men gikk det ikke an at d e r e skaffet meg annen sykehusplass - enten gj. dr. Arneberg eller Bydal, og at jeg selv tilbø betale plassen, så fengslet ikke hadde no utlegg? Frk. Rasm. later jo også overfo meg som om hun vil helst ha meg på sykehus. Så tvang vi henne i mots.

fall til å kaste masken! Ett er iallfall sikkert - jeg er ferdig om ikke så lang tid, hvis jeg ikke blir flyttet fra dette grufulle sted. Jeg tar all min viljestyrke tilhjelp for å holde ut, men jeg orker jo nå nessten ikke spise - bl.a. Du må lese allt jeg skriver til Skjerve Nielssen.
Din Öyvor

P.S. Dette er noe jeg bare kan skrive til d e g om, kanskje det vil

hjelpe meg å fortelle det. Jeg lider så skrekkelig under en vrangforestilling som jeg har fått etter en dröm. Eller retttere sagt etter det mest motbydelige mareridt jeg noensinne har hatt. Det var like etter "redselsnatten", jeg dormet av og drömte det var hungersnöd her og så fikk jeg en "oppskrift" på hvorledes jeg skulde lage en gröt av mine egne ekskrementer - det skulde tilsettes ett ell. annet, så ble det så godt! Jeg drömte at jeg laget istann en masse (!) - det böd meg nokk imot, men jeg spiste det, det var likesom det skulle så være -, og n å k a n j e g i k k e g l e m m e d e t m e r -, den grusomme, emne smaken, lukten - alltsammen! Jeg blir stadig på så mange måter minnet om det her, hver dag, - undres om dette er en form for galskap! Bare disse ekle kakerlakkene som liker seg så godt i klosettet og likeledes i m i n k ö y e og fyker over armene mine når det er blitt mørkt og jeg ikke lenger kan passe på. Har du no råd - om jeg bare kunne g l e m m e !!

Din Öyvor

6. Herr l.r.sakf. Skjerve Nielsen. Torsdag aften 10/10 - 46.

Jeg mottok idag Deres brev av 8/10 og vil straks besvare dette, - i tilslutning til mit siste rek. brev til Dem, som jeg sendte herfra tirsdag morgen, 8.okt., og som jeg antar De nå har mottatt. Når jeg leser Deres siste brev har jeg igjen en sterkt nedslående fölelse av, at De anser meg for å være uetterrettelig - for å bruke et pent uttrykk. Jeg har forsökt å få direktören her itale - det var en tid för jeg ble innlagt på Ullevål, - og fikk da beskjöd av frk. Svendsen om at jeg ikke kunne få snakke med ham i min celle, - jeg måtte gå til konf.rommet, Jeg har én gang - like för påske - hatt en lengere samtale med direktören her, han var vennlig og imötekommande og tilböd dengang selv å hjelpe meg så at jeg skulle slippe å bli sittende i forhörsretten i timevis og vente. Han så jeg var syk og vilde sørge for at jeg kom först inn, og at jeg så umiddelbart etterpå ble kjørt tilbake til köyen min, For langt å skrive om her, men frk. Svendsen fikk forpurret dette så det ble ikkeno av. Umiddelbart etter jeg mottok Deres brev idag, ba jeg frk. Knudsen å skrive meg på til direktören. Hun trodde ikke han kunne komme på cellen, men skulle undersøke. Jeg er her prisgitt et treklöver av helt samvittighetslöse kvinner, - dr. Rasm., frk. Svendsen og en fru Thomassen, som uten betenkning belyver meg. Hva direktören skriver til Dem om meg, er tvers igjennom usannferdig. Jeg har aldri brukt en slik tone overfor betj. her, jeg er alltid korrekt, höflig og meget takkn. for hver liten håndsrekn. jeg får - tiltross for at disse aldri er unödv., men höyst påkrevet. Jeg har aldr i nektet å få klyster her - tvertimot -, jeg har forgjeves gang på gang bedt om det, torsdag 26.sept. fikk jeg det förste g. her, lördag 5. okt. 2den og siste g., jeg förer selv i smug nöyagtig kurve her over allt hva jeg får av medisin, p.t. meget enkelt. Jeg må desverre fastholde overf. Dem hva jeg för har sagt, at NS pasienter ofte i denne tid blir barbarisk behandlet. Og jeg vil innstendig henstille tål Dem å tro på hva jeg beretter, - det er sandt, og å hjelpe meg. Med m o t og god vilje lar det seg gjö-re. Men da må ikke mine innberetninger og forslag ignorereres. De må tro på meg. Når jeg har snakket med direktören - hvis det da lar seg gjöre - skriver jeg igjen noen ord til Dem. Imidlertid vil jeg be Dem så pent jeg kan om å bekrefte mottagelsen av dette brev

pr. omgående og samtidig meddele meg om De har mottatt begge mine rek.
brev, skrevet med 1 ukes mellomrom. Arbødigst Byvør Styren

P.S. M.h.t. direktørens brev så er sikkert han i god tro når han skriver som han gjør. Håper bare jeg er nogenlunde bra når han kommer her, sa jeg kan tenke klart - det er ofte vanskelig når smerteriene kommer som verst. For et liv å leve! D.s.

dek. 20.11.62

7. Herr l.r.sakf. Skjerve Nielssen! Mandag 14. okt. -46.

Lördag middag hadde jeg en 1½ times samtale med direktøren. Jeg imøtegikk de uttalelser som var fremkommet i hans brev. Han hørte på meg med øyne fulle av smilende mistillit og han opptrådte som den mest loyale og strålende av alle sjefer for alle sine undergivne her, fra legen og nedover. Han trodde på dem - ikke på meg.

En eneste positiv ting fikk jeg fastslått. Han uttalte at jeg var blitt behandlet fullt korrekt. Hvortil jeg svarte at som fange var jeg blitt korrekt behandlet av de fleste her (ikke av alle). men som pasient var jeg blitt behandlet slik at det kommer inn under det kriminelle. Og hva stod det i fengselsreglem. om behandling av hjelpeløse pasienter?

Nei, det stod intet om dette der !!

Det er dette som er av betydning - for det er ikke tillatt etter norsk lov å behandle syke mennesker (enn ikke varetektsfanger) på en slik måte som gjøres overfor meg. Bare siden den norske retsstat kom under kommunistisk innflytelse og ledelse kan slikt gå an. Sålenge det ikke blir almindelig kjent gj. pressen. Deres plikt som min forsvarer, er det å skrive om dette i Verdens Gang, uten derfor å navngi noen. Forøvrig tror jeg mitt nåv. ynkelige kontrafei foruroliget dir. endel. Han tok meg i hånden og hilste meget høflig da han gikk, og i hele går, søndag, oppvartet frk. Svendsen meg på en helt ut "foruroligende" måte, hun var helt omsnudd. Da jeg hadde drukket kaffen min (vi fikk "ekte" kaffe her igår - og the også) kom hun inn og hentet kruset mitt og ga meg mer, for "det er så godt med ekte kaffe vet De"! Og til middag måtte jeg bare ta allt smørret mitt i labskausen, - hun skulle hente mer smør til meg tilaftens!, for det gjaldt at jeg fikk i meg mest mulig fett. Og så kom hun sandelig inn igjen spesielt med et fint smörpapiir og dekket over den labskausen jeg ikke spiste, så den ikke skulle "bli törr" for meg! Tilaftens fikk jeg ekstra the! Nå er jeg jo litt spendt på hvorlenge denne stemningen varer, det er det at det har svært meget å si når man ligger syk, å bli behandlet som et skikkelig menneske, så igår hadde jeg en "stor dag". Jeg orker ikke skrive mer nå - er nokkså "tufs" igjen idag, men sålenge jeg kan skrive har jeg jo ingen grunn til å beklage meg. Venter svært på å høre fra Dem m/ svar på mine spørsmål i foreg. 2 brev. Kan min sak bli behandlet uten at jeg selv er tilstede? S.U.

Deres forb. Ö. Hansson

P.S. Vær så vennlig å gi beskjed til Björn at jeg har endel skiddentöy ligg. her til avhentning. Og om han da kunne ta med til meg fölg: Noen egg, litt frukt, Ponds coldcream ell.lign., 1 rull celltex, 1 pyjamasjakke, 1 lusekofte.

Hvor lenge kan jeg bli ligg. her uten ny fengsl.kjennelse?

8. Herr l.r.sakf. Skjerve Nielssen! Fredag 18. okt. 1946.
Deres brev av 15. ds. m/ bilag mottok jeg igår etterm., Jeg

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

ser av samme at lagstolen vil sette meg under tiltale til fellelse etter strf.l.'s § 86. Dette er interessant. Kan man få dømt meg etter denne, da finns der ingen statsborger i Norges land som ikke kan risikere å bli dømt som landsforreder i det øyeblikk det politiske parti vedk. tilhører er det tapende. Hvorledes tror De allt kommer til å arte seg etter neste verdenskrig, når det seirende sovjett sammen med landenes kommunistiske horder skal dømme britiske, amerikanske o.s.v. krigsforbrytere, d.v.s. de såkalte demokrater d.e. høyrefolk, venstre og bondep.folk, kristelige og socialdemokrater - i det hele tatt alle som ikke bekjenner seg til kommunismen? Dette vil skje, hvis man ikke nå i den 12te time går til samlet angrep på kommunismen, fra sterk, kristen front. Nokk om dette, - jeg ber Dem bare huske hva jeg her har skrevet. Min siste fengsl.kj. utløp 3 okt., - ikke 6te, som av Dem antatt. M.h.t. å bli bragt inn på kfr.rommet til samtale med Dem, har jeg allerede for lang tid siden bedt frk. Sv. om dette, men fått avslag. Det vilde være meget enkelt, idet en madrass kan brukes til å "trekke" meg derbort. Jeg har igjen forelagt henne saken, men igjen fått avslag.

Ellers beklager jeg å måtte si Dem at jeg finner Deres skriv til statsadv. meget utilfretsstill. Det ble også først overs.ham 6.sept mens De var vitende om at saken den 23.aug. ble tilstillet ham. Videre har De i denne lange tid som siden da er forløpet - snart 2 mndr.! - ikke funnet anledn. til personlig å tale om min fortvilte situasjon med adv. Wiese. Jeg ber bare om å få bli frisk! Hadde jeg ønsket å flykte kunne ingen hindret dette, idet jeg helt frakk. Opphør og fremover har hatt mange anledn. hertil. Men jeg ønsker å renvaske meg, har intet å frykte og skal med oppreist hode bære en hvilken som helst urettf. dom. Jeg har intet galt gjort.

Öyvor Hansson.

9. | Herr l.r.sakf. R. Skjerve Nielssen! Torsdag aften 24/10 -46.

Idag har jeg ligget her 3 uker uten fengsl.kjennelse. Er det lovlig? Et dumt spørsmål kanskje - i denne tid.

Dr. Rasmussen har vært hos meg i etterm. Derfor må jeg sende Dem noen ord. Hun sa jeg nå skulde til Ullevål igjen til röntgenbehandling. Jeg ba hende da at jeg måtte komme til undersøkelse hos nevrologen, dr. Ingebrigtsen, først. Hun lovet da å skrive til ham, men sa også at jeg bare kunne be om å komme til ham, når jeg kom til Ullevål. Jeg er derfor redd for at hun undlater å skrive til ham og si ifra om min undersøkelse, for hun vet like så godt som jeg at det ikke nytter for meg å be om noe bl. de kvinnene deroppe på "Röntgen", der har de sine instruksjoner fra dr. Rasm., og saken er nemlig den at hun svært nødig vil ha meg til dr. Ingebrigtsen. Jeg må derfor be Dem om å snakke med min søster fru Mamen og be henne gjøre meg den store tjeneste å gå til dr. Ingebrigtsen med det brev jeg sendte Dem til ham, idet jeg er overbevis om at dette er det beste for å hjelpe meg. Hun må også si ham (hva jeg forklarte dr. Rasm. idag), at röntgenbehandling ikke har hjulpet meg det minste grunn for min ischias, mens den derimot har hatt en voldsom og uheldig virkning på maven. Jeg er derfor engstelig for å ta mere röntgen på ryggen. Stivheten og smertene har bredd seg endel oppover, og begge knær er blitt værre, særlig er det venstre (som jeg fra først har hatt ondt i) ille. Min høyre hånd blir også stivere og mer ond for hver dag. Jeg sa til dr. R., at jeg var engstelig for å bli invalid for resten av mitt liv, hvis jeg nå ikke fikk den behandling som kunne hjelpe meg.

forts. Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Jeg er overbevist om at behandl. med varmebøyle vil være det rette, for jeg er 2 ganger før blitt bra etter behandl. m/ varme pakkninger. Min søster må derfor be dr. Ingebrigtsen om at han forordner denne behandling for meg og at jeg må få ligge på Ullevål til jeg blir frisk igjen. Ellers er jo allt forgjeves. Og så var det endda etpar ting av viktighet som jeg vil be Dem om oppholdelig å ordne for meg: Når jeg nå skal til Ullevål igjen, så må det ikke denne gang skje under politieskorte, - det er for brutalt til at jeg orker det mer. Hvorfor skal jeg behandles på en så grusom måte? Jeg som ikke kan stå på mine ben skal behøve en spesiell politimann i uniform til å passe på meg, ved siden av de 2 sykehusfolkene? Når forholdet er det at andre NSfolk som ikke er så syke, spaserer fritt omkring på Ullevål uten noen som helst slags vakt. Dette har jeg personlig sett. Kan ikke De forhindre at jeg behandles på denne måten? Det var jo heller ikke tale om no slikt første gang jeg ble sendt til Ullevål herfra. Da hadde frk. Sv. ferie, - jeg antar det er hun som har fått istand denne like skandaløse som unødige politieskorte. En frelsesoffiser, frk. oberst Hopsdahl - som besøker meg ofte om søndagene, hadde visstnokk hørt om dette ett ell. annet sted, for hun spurte meg inngående ut om dette forhold og jeg forstod på hende at hun syntes det var brutalt. Jeg går ut fra at De må kunne få ordnet denne saken så jeg heretter blir fritatt for den slags uhyrligheter,

Så var det m.h.t. de ting jeg absolutt trenger å få sendt hit til meg, og litt skittent tøy som må hentes her, som jeg har skrevet til Dem om før. Om De vilde være så elskverdig å ringe hjem til guttene mine i Pilestredet 99 om allt dette så det omg. kan bli ordnet? Jeg er meget opprødd. Jeg kan jo også få ta imot egg fremdeles, Fikk endel frukt fra min søster Boy Styren for noen dager siden. Be guttene hilse tusen takk. Går det an å få fatt i noen plommer ennå, f.eks. "Reine Claude"? De virker vel på samme måte som svedsker, vilde så gjerne ha noen. Kan ikke De denneg. holde Dem underrettet om når jeg skal til Ullevål. så jeg kunne få se enten min søster ell. Dem der denne gang? Hvis De ringer ved 9 tiden om morg. er jo frk. S. pliktig å fortelle Dem dette.

Deres forb. Öyvor Hansson
P: S. Vær så snild å besvare dette brev kmgående, og spesielt må De gi meg svar på hva jeg også har spurt Dem om før: Kan man gå til hovedbehandling av min sak uten at jeg selv er tilstede? Og: Er det virkelig utelukket å få istand den menneskekjærlige ordning at jeg nå blir løslatt på meldeplikt så jeg denne gang kan slippe å komme til Ullevål som fange? Eier ikke makthaverne idag noe som likner menneskelige følelser? Vær så snild å svare meg på disse spørsmål! O.H.

Siden jeg ikke kan få snakke med Dem personlig om saken min, vil de jeg være svært takknemlig om De vilde skrive utførlig og hold meg ajour med hva der foregår. Spesielt vilde jeg sette stor pris på å høre Deres mening om den måten ptfm. Hartm. er kommet frem til alle de mange tiltalepktr. på. Er dette virkelig renslig praksis? M.h.t. mitt arb. for Deptet så har dette aldri fallt utenfor rammen av norsk lov, - det har vært av humanitær, social og hygienisk art, - og jeg har aldri hatt noen avgjørende

Sverre Hartmann
Ligger på hummer
Ligger på hummer
Hans
Tok m. bok fra hummer

forts. brev nr. 9.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
myndighet:

Jeg vil også pånytt be Dem om å få en gjenpart av min brors brev; (mens jeg lå på Ullevål, hvor jeg så gjerne vilde snakket med Dem hadde jo intet vært iveien for at jeg hadde fått brevet) - og likeledes ber jeg Dem om å sende meg en gjenpart av Deres skriv til statsadv. Wiese, da det er av stor interesse for meg å se dette. Venter å motta omg. svar fra Dem. Det tar forferdelig på kreftene å leve i all denne uvisshet v/ siden av alle smerter. Fengsl.kj. utløp jo igjen for mere enn 1 uke siden. Arb. Ö. Hamdson.

10.

Herr l.r.sakf. R. Skjerve Nielssen! Åkeb.vn. 8. nov. -46.

Jeg mottok Deres brev av 29. okt. og har ventet svært på å høre videre fra Dem. Den 15. f.mnd. skrev De at De vilde oppsøke meg her så snart De hadde fått sakens dokumenter. Som jeg ser er tiltalebeslutn. skrumpet sammen til 9 pktr. ist. for 12 som av Hartmann foreslått. Allikevel er der kommet med etpar nye ting som jeg straks vil omtale, om noe skulde hende med meg her. Den eventualitet foreligger nemlig stadig. Dr. Rasm. sa jeg skulde til Ullevål igjen en av de første dager i inneværende uke, men igår form. var hun her på fengslet uten å gi meg noen beskjed. Jeg har også et sterkt inntrykk av at jeg på alle måter skal holdes helt isolert fra allt og alle. Mine 3 siste brev hjem er fremdeles ubesvarte, ett for 5 uker siden til Hall jr., for 3 uker siden til fru Mamen og for 8 dager siden til Björn. Jeg har også stått "påført" til pastor Dalen i 14 dager nå uten å få snakke med ham. Vil De undersøke i mitt hjem om brevene er besvart? Vær også så vennlig å hilse fru Mamen med hj. takk for frukt, egg og tomater etc. Si henne at jeg spiser allt jeg kan nå for å holde kreftene oppe best mulig. Hils guttene mine. M.h.t. saken så vil jeg igjen på det innstendigste fastholde at jeg ikke har gjort en eneste straffbar handling. Jeg har således i k k e vært og besøkt de tyske kv.organisasjoner i studieøyemed. Det er grepet rett ut av luften! Min korte ferietur til Tyskl. kom meget raskt og overraskende istand p.gr.a. en nærmest litt latterlig tilfældighet som jeg ikke gidder skrive om her, De skal få den mundtlig. I samme avisartikkel hvor jeg omtaler min pers. oppfattn. av Hitler gir jeg også såvitt jeg husker en ganske inngående karakteristikk av de tyske kvinners stilling ~~indenfor~~ og organisasjon, som jeg da forlengst var vel kjent med, idet kvinners stilling i de forskj. land alltid har vært gjenstand for min spesielle interesse og studium. Og denne avisart. var skrevet en god stunn för min ferietur til Tyskland. Etter denne tur vil man fra min hånd ikke finde noe som omhandler dette emne. Hvis det kan ha noen interesse så har jeg under min organisasjon av N.S.K. i årenes løp brukt Gerhardsens (statsm.'s) bok om "Organisasjon". En av de ting som gjorde at jeg så snart kom på tyskernes svarteliste var jo nettopp den måte jeg omtalte de tyske kvinners stilling på i en avisartikkel. Videre: Jeg har ikke (pkt. 2) "stillet meg til disposisjon" for Quisling, og jeg har ikke (pkt. 3) hatt no "samråd" med ham. Mere om dette senere. Bare én ting? Uten at han sa no om det hadde jeg på min mann inntrykk av at han akkurat da fant det som en betryggelse at jeg var NS. Hvorfor tok han ellers ingen av guttene med seg og hvorfor b a han meg

forts. brev nr. 10.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

ikke å bryte med NS og d. Jeg følte det som en fortvilet situasjon å bli sittende allene igjen med hele gutteflokken under slike forhold! Jeg har aldri støttet "tyskernes sak" til fortrengsel for Norge. Det er en uhyrlighet å si no slikt om meg og en påstand av denne art vil ikke kunne bevises å d æ r l i g v e g . Noe så s k a m l ö s t som den form for saksbehandling som den norske "rettsstat" av idag tillater seg, burde være utenkelig i et kultursamfund. Her bruker man mit eget forsvarsskrift til å oppkonstruere anklager mot meg på! Og hvor man mangler noe for at det skal lyde så overbevisende som ønskelig (i forbrytersk retning selvsagt) der smøter man frekkt opp sine egne ønskede antagelser som kjennsgjeringer! Og jo flere pktr. man kan få stablet på benene - jo lengere blir forhåpentlig straffetiden. Rendyrket kommunistisk rettspraksis er dette, å la Moskvaprosessene. Jeg har aldri drevet noen "rettsstridig virksomhet". Bare pkt. 1 og pkt. 7 er korrekte, men heller ikke disse er straffbare etter Grunnloven. - Tilslutt bare dette: Jeg anser fremdeles regjeringen Nygårdsvold for å ha opptrått som landsforredere, først nekter de landet et forsvar og så flykter de sin veg når det smeller løs - for å være i sikkerhet til faren er overstått - for så igjen å kunne komme tilbake og overta "ansvaret". - Latterlig!, om det ikke samtidig ble så tragisk! Arb. Ö. Hansson.

P.S. Jeg har fått vittnestevn. i saken mot Lippestad den 21. novbr. Vil

De være så snild å be dr. Rasmussen om å sende inn sykemelding for meg? Jeg får neppe snakke med henne igjen på lang tid nå - det pleier alltid ta 14 dager ell. 3 uker mell. hver gang, selv om jeg daglig ber om å få snakke med henne. - Jeg har hatt besøk her på min celle av en mann som Lippestad hadde sendt hit i anledning en spesiell sak han ønsket min uttalelse om. -

Vil De også være vennlig å ringe til min søster fru Mamen og si henne at jeg har fått tillatelse til sammen med annen frukt å få ta imot svedsker. Vilde svært gjerne ha en ny sending - hvis mulig på lørdag, da jeg i denne uke ikke har hatt noe. En av mine gutter vil sikkert komme hit, så min søster som har så meget å slite med selv, kan slippe sånne lange turer for min skyld. Björn har jo sin sykkel, og Halvor jr. er også alltid beredvillig når det gjelder meg - bare han får det å vite. Si ham at jeg har tillatelse til å ta imot en pakke hver uke. Håper De kan gjøre dette for meg. Ö. H.

11. Herr l.r.sakf. Skjerve Nielsen! 11/11 - 1946.

Kl. 11 idag ble jeg kjørt til Ullevål - ved 1 tiden var jeg her tilbake igjen, hele turen var helt negativ. Min antagelse om at det vilde være meg umulig å få snakke med nevrologen, dr. Ingebrietsen, var desv. allt for velgrunnet. Jeg var inne hos en dr. Hovland (eller Hovdan) som var mest interessert i skulderen min. Det venstre kne vilde han også röntgenfotografere, - dessuten vilde han ha 1 - en plate av ryggen og bekkenpartiet. Han vilde at jeg igjen skulde ha röntgen for ryggen, men jeg nektet dette. Jeg beklaget meg også over hvorledes man hadde handlet overfor meg og sa ham at jeg vilde ta saken opp så snart jeg fikk anledning til det. Jeg spurte ham om grunnen til at jeg ikke kunne få behandling med varmebøyle, hvortil han svarte at slik

beistelseh norsk opplysningsservice, 2014

der"! En sykesøster hang hele tiden som en
borre på ham, snakket for ham og svarte for ham, - tilslutt spurte jeg
om jeg kunne få snakke med doktoren, men hun ble ved på samme måte.
Det er en høyst eiendommelig tom deroppe på Ullevål, det må jeg si.
Tilslutt fikk jeg hans tillatelse til å få snakke med nevrologen, jeg
kunde bare be om å bli bragt innom hans kontor på tilbakevegen. Men
sykepleiersken var istand til å få det forhindret, hun ba sykebærerne
ta meg direkte ut til bilen. "Dr. Rasmussen vet at De må ha det skrift-
lig hvis De skal til ham" sa hun. "Og han har visittid kl. 10". Jeg ble
heller ikke röntgenfotografert og fikk ingen behandl. for skulderen, som
jeg sa jeg gjerne vilde ha. (Forøvrig har jo også denne vært av 0 virk-
ning i disse mdr., og min høyre hånd blir som før nevnt stadig mere
stiv og ond). Er der virkelig i n g e n i n s t a n s som idag kan
hjelpe meg til å få effektiv behandl. for min sykdom? Det er svært
mange mennesker som ikke kan hjelpes v/ röntgenbehandling, er ikke i
tvil om at jeg tilhører denne kategori. Men skal jeg da være d ö m t
til å bli invalid, istedenfor å få den behandl. som før har gjort meg
bra? Jeg venter svært på å få snakke med Dem. Politimannen som ledsa-
get bilen sa at De som forsvarer kunne få adgang til min celle nå når
tiltalebeslutn. var utferdiget. Dette skulde jo forenkle det hele.
Skal vistnokk til Ullev. igjen imorgen ell. iovermorgen. Arb.Ö.Hansson.
P.S. Undskyld at både skrift og innhold er litt "rotet", det kommer av
stivhet i høyre hånd og fortsatt "gjennomtrekk" og press i hjer-
nen. - Vær så vennlig å la fru Mamen lese allt hva jeg skriver
til Dem. Dette siste også min bror ing. Styren. ----- Ö.H.

12.

Herr l.r.sakf. R. Skjerve Nielssen! Torsdag aften 14 - 11 - 46.

Tirsdag var jeg igjen på Ullevål hvor der bare ble tatt noen rönt-
genbilleder av meg, hvorefter jeg ble kjørt tilbake hit uten å få no-
behandling av noen art. Idag har jeg hatt besøk av dr. Rasmussen, som
så merc infam ut enn jeg noensinne har sett henne - og det var da hel-
ler ikke å undres på. - Intrigenes ring er nå sluttet på en helt full-
kommen måte med en overlegen seir for uretten og ondskaben. Der var
kommet et brev til henne fra Ullevål, som hun var meget lei over, for
nå kunne hun intet mere gjøre for meg! Hun vilde meg intet ondt (!),
men hun måtte jo fortelle meg hva som sto i brevet! Jeg hadde vært så
ubehagelig at de vilde ikke gi meg no mer behandling på Ullevål, - og
dette hadde vært tilfellet alle steder jeg hadde vært der. Men nå skul-
le hun skaffe meg en varmepose (!), så ble jeg kanskje så bra snart at
jeg kunne komme i retten! - - - Jeg vet ikke om De er oppmerksom på
hvor fiiffig dr. Rasm. og hennes medhjelpere på Ullevål har turnert i
denne saken? Nå er jo enhver mulighet for en personlig samtale mellom
meg og nevrologen, dr. Ingebrigtsen, lykkelig undgått, likeledes sann-
synligheten for at jeg innen en rimelig fremtid kan komme i retten. -
Resultatet av fotograferingen fikk jeg intet høre om, - men jeg

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

går ut fra med sikkerhet at platene har vist at jeg trenger en lengere behandling. -

Da jeg var på Ullevål tirsdag snakket jeg noen få ord i forbi-farten med dr. Hovland, som var blid og meget elskverdig, hvilket jeg også var mot ham både mandag og tirsdag. Ellers snakket jeg ikke med noen der tirsdag - Såddet kom jo som ikke så lite av en bombe dette idag, - men jeg var sikker på hele tiden at dr. R. planla ny djevelskap! Ellers er frk. Svendsen fremdeles strålende snild og god mot meg - de andre også + fru Thomassen. - - - Vær vennlig gi omg. svar på n å r De kan komme hit til konferanse. Årbødigst Ö.Hansson.

13.

Herr l.r.sakf.R.Skjerve Nielssen! Åhebn.11, 25.novbr.1946.

Det er nå 10 dager siden jeg snakket med Dem og jeg har ventet svært på å høre om det blir noe resultat av Deres fornyete henvendelse til statsadvokaten. Har De nå fått snakke personlig med ham, - jeg mener altså ikke bare pr. telefon? Og hva er i tilf. grunnen til at han fremdeles vegrer seg for å la meg komme ut på meldeplikt så jeg kan få anledning til å bli frisk igjen? Er det virkelig så enkelt i vårt så vidt berømte "kultur"samfunn å drive terror i årevis mot syke kvinner? Kan De intet mere gjøre for meg m.h.t. dette herr Skjerve Nielssen. Videre vilde jeg gjerne vite om De har funnet min "program"-artikkel i "F.F." primo febr. 1941. Det er av den største viktighet for meg at denne vedlegges saken. Såvitt jeg erindrer har jeg der bl.a. uttalt at Quisling som norsk offiser måtte være fortvilet over å se fremmede soldater på norsk jord. Grunnen til at jeg fikk Q's godkjen-nelse för foredraget var, at jeg var blitt truet av tyskerne etter et foredrag jeg hadde holdt i Kr.sand, og som inneholdt de samme - av tyskerne - forbutte uttalelser.

Forøvrig er jeg fremdeles av den urokkelige oppfatning at jeg intet har gjort i denne sak som kan straffes etter gl. hevdvunnen norsk lov og at det er et avskyelig overgrep hvorledes man behandler meg. For-sø-ket på "nervekrig" overfor meg er helt bortkastet, så det kan man bare spare seg. Ikke fordi at jeg ikke tiltror den norske "rettsstat" av idag å kunne gjennomføre det mest brutale justismord!, men saken er bare ganske enkelt den at jeg er uskyldig. Og de år jeg evtl. dømmes til vil da bare ennå engang bekrefte sannheten av Pascals glimrende ut-trykte påstand om at:

"Rett uten makt er avmakt, mens makt uten rett er tyranni!"

Jeg vilde være såtakknemlig for et mest mulig omgående svar på mine spørsmål. Tilslutt ber jeg Dem om godhf. å bringe nedenstående vi-dere til min sønn Björn. Deres forbundne Öyvor Hansson.

Kjæreste Björn! Jeg har ventet så på å få tilbake min egen luse-kofte så jeg kan returnere Pers. Jeg er så urolig når jeg tenker på hvor godt han trenger denne selv nå i denne tiden utover. Jeg vil ikke ha den her lenger. Den må jo også vaskes för han igjen kan bruke den. Brevet ditt som var datert 4. novbr. fikk jeg den 18., Altså 14 dager etter! Det lovete svar fra Hall jr. er ennå ikke kommet. Om du visste hvor fortvilet det er å måtte vente så lenge bestandig. Vær så inderlig snild Björn å gi Hall jr. beskjed fra meg at jeg kan få ta inot en

pakke m/ egg, frukt og svedsker hver ukedag. Det er lang tid siden frk. Svendsen sa hun hadde gitt beskjed om dette for meg hjemme, men jeg kan jo ikke være sikker på at beskjeden er kommet fram til dere. Forrige lørdag fikk jeg 5 ell. 6 egg, epler og 12 svedsker, tusen takk. Svisk. hjalp så godt, men måtte jo ta 3 ad gangen på fast. hjerte om morgenen så de varte bare 4 dager. Kunne dere ikke ordne det slik at dere tar hver deres tur på ukedagen m/ pakke til meg, - jeg synes det er så leit at tante Assi nesten alltid skal være den som tenker på meg og har både utgifter og strev for min skyld. Jeg har vel såpass med penger ennå at det kan bekostes av meg selv? Hall jr. har jo gjentatte ganger bedt meg bare si ifra til han og han har vært så snild så snild til å hjelpe meg. Men hjemme i Pilestredet har dere jo ikke noen som minner dere om sånne ting, så jeg synes ikke det er no rart om dere glemmer meg. Det er bare så sårt. - Spørg Hall jr. om han kan skaffe meg litt mer 4711, en boks pudder, 1 stk. toiletsåpe og noe god, fet ansiktscrem. Har det ellers ikke så godt akkurat nå, - stadige smerter - og så er det nessten uutholdelig for et renslig menneske ikke å få bade. Er nå 4 mndr. siden jeg fikk en kroppsvask, her lar ikke en gang dette seg gjøre. Dere guttene samlet vilde kunne hjelpe meg, hvis dere ikke gjennom denne tiden jeg har vært fengslet var blitt så "paralysert". Som jeg igjen idag har skrevet til min forsvarer, Björn, så er det min urokkelige oppfatning at jeg intet straffbart har gjort i denne saken og at det er et avskyelig overgrep hvorledes man behandler meg. - Hvis mitt siste brev til Hall jr. kom frem i nogenlunde "klar" form, så vil han der se hva jeg mener og hvorledes dere kan hjelpe meg. Og hvis far frendeles påstår at han ønsker å hjelpe meg ut, hvorfor gjør ikke dere guttene som jeg har bedt om? Hvis han skriver et inn-
trengende brev til statsadv. og ber om at jeg må få komme ut og bli frisk igjen til saksbehandl., og dere guttene overbringer dette til statsadv., så vil han ikke lenger turde behandle meg på denne sterkt lovstridige måte. Jeg er like lite redd nå som jeg har vært det noengang før og hadde jeg villet flykte har jeg hatt massevis anledninger til det. Jeg skulle inderlig ønske dere vilde gjøre hva jeg ber om! Hils alle sammen kjærlig fra din egen hengivne M o r .

14.

Herr l.r.sakf. R. Skjerve Mielssen! Åkeb.vn. 13/12 - 46.

For en uke siden mottok jeg Deres brev av 5.ds., i hvilket De skriver at De "en av de første dager" vil avlegge meg et besök. De forstår sikkert hvor ondt det er å ligge å vente på at De skal oppfylle Deres løfte og at hver uendelig dag som skuffer meg er en ny pine. Jeg har heller intet hørt hjemmefra siden jeg snakket med Dem sist, og er så engstelig for at det skal være noe ivegen med guttene. Jeg skjønner ikke dette. Har Björn fått hilsenen jeg sendte ham i mitt siste brev til Dem? Vær så inderlig snild å la meg høre omgående fra Dem. Hvorfor tar allt så uendelig lang tid? Deres forbundne Öyvor Hansson.

Fortsatt Onsdag morgen.

Igår skrev jeg til Dem etter en søvnlös natt så det ble deretter - men jeg sender det idag allikevel. De siste dagene her har vært så forferdelig vanskelige på mange måter - skal fortelle Dem om dette

forts. brev nr.14.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

13. muntlig. Advarslen fra statsadv., som ble gitt i Deres nest siste brev, kom desverre for sent, idet pastor Dalen allerede for 14 dager siden hadde sagt til frk. Svendsen at min løslatelse var "nær forestående". Jeg skal fortelle Dem mtl. hva der senere er foregått. Lørdag var dr. Rasm. herinne - jeg hadde ikke bedt henne komme. - Mandag hadde frk. Sv. lovet meg å få rede på hvorfor løslatelsen tok så lang tid. Jeg forsøkte etpar ganger å få snakke med henne utpå dagen mandag, men hun kom først inn på aftenvisitten - og på mitt spørsmål om hun hadde ringt sa hun da bare at "det var ingen tilstede på Terrassen". Jeg spurte hvem hun hadde henvendt seg til og hun sa det var fremdeles Hartu. som hadde med dette å gjøre. Etter hva De hadde fortalt - og etter den eien-dommelige advarslen i Deres brev, ble dette for meg - jeg hadde en forferdelig opprevet natt til tirsdag, og igår etter jeg skrev de ordene til Dem, fikk jeg krampegråt - det var ved 11-tiden, etter at frk. Sv. hadde vært herinne og sagt at hun vilde ikke ringe igjen - hun kunne ikke gjøre noe mer - og da så min plageånd fru Thomassen på sin simple og impertinente måte kom herinn med middagen, fikk jeg pludselig nervøst sammenbrudd. Det var forferdelig - jeg vet jeg skrek, antagelig som et vildt dyr - banket og kastet - Om noen hadde truet meg med å slå meg ihjel hadde jeg ikke kunnet la være, og jeg er så forferdelig redd for at det skal komme igjen. Jeg fikk noen beroligende medisiner av frk. Sv. og sovnet inn tilslutt. Sov inatt. Idag er jeg slapp som en klut.

D. s.

15.

Herr l.r.sakf. Skjerve Nielssen!

Tirsdag 17. desbr. 46.

Vær så snild å komme så jeg får snakke med Dem. Jeg holder ikke dette lenger ut. -

Deres forb. Öyvor Hansson.

P.S.

Det er jo fremdeles ptfm. Hartmann, som er torturisten overfor meg! Hvorledes kunne frk. Svendsen vite at han fremdeles har med saken å gjøre?? Jeg blir gal av dette!!

Riktig avskrift bevittnes:

Martha Waaler (sign.)